

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 Budapest IV. megyeháztér 9. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden
 közlemény küldendő. — A közlemények
 csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak rendkívüli esetben kül-
 detnek vissza.

Kiadó-hivatal:
 Budapest IV. megyeháztér 9. sz.
 Vodianer F. nyomdájában.

Előfizetési díj:
 Vidékre postán vagy helyben házhoz
 hordva:
 Egy évre 20.—
 Félévre 10.—
 Negyedévre 5.—
 Egy órára 1.80

Egy szám 8 krajczár.

Művelési díj: 9 hasáboz petitor egy-
 szeri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyeg díj minden hirdetésért kü-
 lön 30 kr.

Nyitlittér: 6 hasáboz sor 50 krajczár.

Előfizetési feltételek az EGYETÉRTÉS politikai és közgazdasági napilapra.

Egész évre 20 frt. — kr.
 Fél évre 10 frt. — kr.
 Negyed évre 5 frt. — kr.
 Egy órára 1 frt. 80 kr.

Az előfizetési pénzek és utalványok az „Egyetértés” kiadó-hivatalának Vodianer nyomda megyeház-tér 9. szám alá küldendők.

A keleti kérdés.

A tegnapi cikkünkben jelzett orosz foglali politikának Angolország a legkövetkezősebb és legelső lépésben, mint részint indiai birodalmának biztosítása, részint az európai egyensúly fenntartásának vágya eléggé indokolt.

Hogy Ausztria s különösen Magyarország érdekeivel Oroszországnak illi nagymértékben terjedése és uralmának délszláv fajok feletti kiterjedése ellentétben van, azt Magyarország és Ausztria fekvése és ethnographiai viszonyai mindenki előtt világossá teszik.

Magyarország, mely a délszláv tartományok társaságában van s ezek lakóival polgárainak egy nevezetes része fajrokonosságban is áll, természetesen első sorban a legközelebből van érdekelve, de nem kevésbé érdekelve van Ausztriának, Németországnak, sőt egész Európának, hogy Oroszország Európában oly nagy erőparóliát s következésképp túlsúlyt ne nyerjen, a minőt nyerne, ha az európai török birodalom legnagyobb részét akár egyenesen elfoglalná, akár a felig független tartományok fölött protektorátust gyakorolva, reájuk uralmat kiterjesztené.

Ha van az osztrák-magyar szövetségnek és együttnélküli valami gyakorlati értelme, az nézetünk szerint egyedül abban lehet fel, hogy egyesült erővel könnyebben képesek ellátni és szükség esetén visszavenni a támadást, mely az egyiket vagy másikat, akár Oroszországot, akár a német birodalom támadó és hódító politikája folytán érthetné. Ha ezen cél biztosítása nincs, akkor valóban nincsen értelme annak, miért kösse Magyarország sorsát Ausztriához és viszont.

Magyarország és Ausztriának a keleti kérdést illetőleg régóta Angolország politikáját kellett volna követnie és szövetségét keresnie, nem Angolország iránti szeretetből, hanem mert érdekeik ezen kérdésben ugyanazonosak. Angolország ugyan nem nyújt valamilyen kézzel fogható előnyre kilitást a szövetségért, nem osztozhat a szákmányban, mert ezen kérdésben nem követ foglali politikát, de ezt nem is kell keresnünk, mert hisz első sorban saját érdekeinket védelmezzük, ha Angolországgal szövetségben határainkat egy veszélyes foglali politikát követő hatalmasság szomszédságától megóvhatjuk.

Az igen rövidlátó, fonák politika volna Ausztria-Magyarország részéről, a mely a meghódítandó tartományok egy részének átengedése árán beleegyeznek a török birodalom feldarabolásába, mert ezzel csak közelebb hozná határait az veszélyes szomszédságot és növelné annak erejét, a kinek hódítási vágya már most első sorban az ő határait fogná fenyegetni.

Németország részéről nem kevésbé téveszített politika volna Oroszországot foglali politikát elősegíteni, mert a mint egyfelől Ausztria-Magyarország szomszédja Oroszországnak, úgy másfelől Németország határát terjed birodalma és Németország érdekében nem lehet, magának oly szövetséget teremteni, kivel azután nem bírna, és ki azután egy fordíthatná Németország ellen a keleti foglali politikát gyarapodott erejét mint azt most Törökország ellen fordítja.

A nyugati hatalmak és különösen Franciaország nincsenek oly közelről érdekelve Oroszországnak felé irányított foglali politikájában, de a józan és előrelátó politikának nem is egyedül az a feladata, hogy a pillanat szükségleteinek szolgáljon, hanem az, hogy a mennyire emberileg lehet, a jövőt is biztosítsa, és elhárítsa a veszélyt, melyet a jelen, habár csak egy távol jövőre, előkészíteni látszik.

S azért minden nagyobb vagy kisebb európai államnak érdekelve van megakadályozni azt, hogy Európában a hatalmi egyensúly bármely állam által is megzavarassék oly mértékben, hogy vele aztán a többiek meggyesülve is csak nehezen vagy épen ne bírjanak. Pedig a történelem tanúsága azt mutatja, hogy több államnak egy politikai akcióban egyesítése nem mindenkor létesíthető.

All ez mindenkori, mért a jövő átalában és az egyes államok által a jövőben követendő politika mindenkor bizonytalan. Mennyivel inkább áll ez tehát egy olyan állam irányában, melyről a történelem világosan tanúsítja, hogy fenállásának ideje óta mindenkor következetesen támadó és minden irányban hódító poli-

kát követett, mint ezt az orosz birodalom Péter cár általi megalakulása óta tévé, és meg kell vallani, eddig sikeresen tévé.

Az elmondott tények után úgy hisszük, senki sem fog kételkedni annak alosságában, a mit első cikkünkben mondtunk, hogya tudniillik a most megkezdett szerb-török háboru és a délszláv felkelés Oroszország beavatkozását vonják maguk után, akkor egy európai háboru elkerülhetlené válik, melynek következményei ránk magyarokra néve nagy fontossággal és horderővel bírnak.

Egy nagy háboru végkimenetele és következei felett okoskodni akarni, hiu törekvés volna, annak esélyei oly változatosak, az egyes döntő csaták kimenetele gyakran oly előre nem látott és ki nem számítható körülményektől függnek, melyekből jóslatot mondani és következtetéseket biztosan levonni senki sem képes.

De tagadhatlan más részt az is, hogy egy európai háboru esetében, annak kiterjedésére, tartamára és valószínű következményeire néve nagy s mondhatni döntő befolyással lesz az európai hatalmak mimódoni csoportosulása. Reánk magyarokra néve is az bir a jelen pillanatban a legnagyobb fontossággal, hogy mily részt vennünk mi a kilitásban levő háboruban és melyik csoportozattal fog kormányunk szövetkezni.

Sajátságos egy állapot az igaz, hogy egy felelős miniszterium által kormányzott alkotmányos országban hii bizonytalan hangon kénytelen az ember beszélni akkor, mikor az állam legfontosabb érdekei vannak kockázán, de hát valjulk be ösztönöz, nálunk ez így van, nálunk a kormányzatnak parlamenti ellenőrzése inkább csak phrazis, mint valóság.

A kormány politikáját ellenőrizni, annak irányt adni az egész országgyűlésnek joga, kötelessége és feladata volna; a szűkebb értelemben vett ellenőrzést gyakorolni különösen az ellenzék van hivatra, ámde nálunk ez igen nehéz és gyakorlatilag meddő feladat, különösen pedig a külügyeket illetőleg. Ha intéztetik is ezekre vonatkozó felvilágosítás végett kérdés a kormányhoz, kapunk ugyan választ, de csak olyat, mely megnyugvás helyett inkább szégyenpirt hoz arcunkra, mert csak azt mutatja, hogy kormányunk maga sem tud semmit azon politikáról, melyet az állam nevében követnek vagy követni fognak.

Innen van, hogy most az utolsó órában is mi annyira bizonytalanságban vagyunk azon politika felől, melyet Ausztria s Magyarország nevében és erejével követni fognak a fenyegető háboruban, mintha csak valamely ázsiai tartomány magatartásáról volna szó. Csakis az irányadó köröknek és közös külügyminiszterüknek eddig követett eljárásából lehet némi valószínűséggel következtetni az irányt, mely a keleti kérdéssel szemben követettni fog.

A mi külügyi politikánknak hivatalos exponeze ez idő szerint gróf Andrássy Gyula, a közös külügyminiszter. Ha vajjon ő-e intézője is ezen politikának vagy csak mások akaratainak hivatalos végrehajtója, oly kérdés, melyre mi biztos választ adni képesek nem vagyunk. Ha azonban az ő, a közelebbi években folytatott magaviseletét tekintjük, és őt az osztrák-magyar külügyi politika hivatalos exponezének tartjuk, lehetetlen teljes megnyugvással néznünk a jövőbe.

Andrássy gróf ugyanis a mult években oly szoros baráti viszonyban állott Orosz- és Németországgal s a három ugynevezett északi hatalmasság a szoros barátság és egyetértés oly sok jeleit adták, hogy lehetetlen azon aggodalmat nem táplálnunk, hogy az orosz politika gondoskodásának folytonos tárgyára, a keleti kérdés mimódoni megoldására néve ne jött légyen létre közöttük valamely neme a meg egyezésnek, a mely megegyezés reánk néve mindenesetre aggályos, mert a mi érdekeink egyenes ellentétben vannak az Oroszország által másfél századon át követett hagyományos politikával. Azt pedig reményleni alig merjük, hogy a mi nagy miniszterünknek, Andrássy Gyula grófnak sikerült volna Oroszországot hagyományos politikájának megváltoztatására bírni.

De ha Magyarország és Ausztria az Orosz és Németországgal szövetségben fogna a török birodalom feldarabolásában részt venni, azt mi kénytelenek volnánk Magyarország és Ausztria legfontosabb érdekei elurálásának tekinteni.

Mi szerencsétlenségnek tartanók tehát, ha a kilitásban levő háboruban Európa nagy hatalmasságai oly módon csoportosulnának, hogy egy felől álljon a három északi császárság, Törökország feldarabolására, másfelől Anglia — Francia- és Olaszországok a Török birodalom fenntartására és a felkelő népjajok polgári jogainak biztosítására.

Európa és a békefenntartás érdeke, egy mint a felkelő tartományok biztonsága és jövőjének biztosítása, nézetünk szerint legcélszerűbben úgy volna elérhető, ha az európai hatalmak együttesen a be-nemavatókozás politikáját fogadva el és érvényesítve minden oldalról, a török birodalom belügyeibe semminemű

külbeavatkozást meg nem engednék, hanem egyszerűen a portát oly kormányzat követésére kényszerítenék keresztény alattvalói irányába, mely azoknak méltányos és igazságos aspirációit és kívánalmait kielégítené.

Ha azonban ezen cél elérhető nem volna és a háboru külbeavatkozás folytán mégis európai kiterjedést és fontosságot nyerne, akkor Magyarország érdeke és jövőjének biztosítása határozottan azt követelik, hogy Magyarország nem az orosz foglali és reá előbb-utóbb vést hozandó politika támogatására kölcsönözze erejét, hanem a nyugati civilizáció képvelőivel keljen harczra, — ha már a harc kikerülhetetlen, — a támadó politika megfékezésére, az emberi jogok és Európa békéjének és jövőjének biztosítására.

Simonyi Ernő.

A párisi „Union” biztos forrásból veszi a hírt, hogy Klapka magyar tábornoka porta kivásárgára elfogadta volna azon megbízást, hogy a török hadsereget reorganizálja; Sadyk pasa a porta párisi követével már érkezett volna is a dolog felől és ezután elutazott Konstantinápolyba. Klapka barátjai egyiket is el akarta oda vinni, ki átvette volna az egész hadsereg számára szükségesek szállítást; de erre Sadyk pasa meggyezteté, hogy Anglia (talán csak angol kereskedők) elvállalta már a szállítást a török csapatok számára, és hogy ezek semmiben sem fognak hiányt szenvedni.

A „P. Corr.” Bécsből ma este a következő táviratot vette: Tisza miniszterelnök és Széll pénzügyminiszter megérkeztek után azonnal Andrássy grófhhoz mentek Hietzingbe, hoi érkezélt tartatott egyrészt a délmagyarországi dolgok, másrészt a reichstadi találkozás tárgyában. Gyhcy Kálmán a képviselőház elnökének Karlsbadba azonnal megküldetett Miletics országgyűlési képviselő elfogatására vonatkozó jelentés és annak indoklása.

A N.-Váradon állomásozó Heinrich-gyalogezred parancsnoksága tegnapi reggel épen azon perczben, midőn gyakorlatra akart kivonulni, parancsot kapott a főhadparancsnokságtól, hogy azonnal Péterváradra induljon. Az ezred tegnap el is hagyta a várost.

Miletics elfogatásának körülményeiről és az elfogatás indoklásáról ma több rendbeli közleményrel találkoznak.

Ami az elfogatás külsőseit illeti, egy bizonyos távirat ezeket mondja: Flatt főispán Miletics elfogatásának parancsát tegnap este 10 órakor kapta meg. Azonnal konferált Popovics államügyész-szel s törvényeszkü elnökkel s Manojlovics városi kapitány tíz emberrel a Caesarovics ezredből Miletics lakására mentek, hol az államügyész reggel fel 3-kor Mileticset felkeltvén, kijelentette előtte, hogy fogoly. Miletics órást tett, hivatkozva országgyűlési képviselőiségére. Az egész napot a városi fogházban töltötte, délután 6 órakor a városi kapitány karonfogva vezette Mileticset a hajóra, hol számdára külön kabinjt nyitattott, messze utána jött három katonara, kik fedeztetél szolgáltak, 20—30 ember — köztük Polyt — köztöntek a távozó hajót. Miletics szabadon jár a hajón s jó kedvben van, az utasokkal beszélget; a hajós-kapitány atól tart, hogy a belgrádi nép a foglyot megcsabadjtja. Holnap Baziszon át Mileticset Budapestre viszik.

Az elfogatás indoklása a vonatkozólag két helyreigazítást olvasunk ma. Egyikét a „Napló”-ban, másikat a „Lloyd”-ban. A „Pesti Napló” ezeket írja:

Miletics elfogatása nem a „Zasztava”-ban a czár ellen elkövetett felségsgértés, mint inkább az adatok alapján történt, melyekből kiderült, hogy ő központja és feje Magyarországban az omladnának, s mint ilyen a kormány eltiltó rendelete után is pénz gyűjtött és önkényeseket toborzott a szövetség segélyével a szerb kormány részére. Az elfogatás a becsekereki törvényszék rendelkezéte történt, mely ez ügyben a vizsgálatot vezető s formális bírói végzés alapján hajtatott végre. Ugy halljuk, hogy legközelebb a budapesti törvényszék fog delegáltatni, hogy az egész ügy felett bíraskodjék. Polit a magyar kormányal is távirati órást emelt Miletics elfogatása ellen.

A „Pester Lloyd” ugyanily értelemben következőket ír:

A Miletics affairben a fenytő-vizsgálat és elfogatási parancs felett a lapokban a legkülönfélébb hírek keringenek, melyek egy hozzánk illetékes hírből érkezett információj alapján következőleg igazítandók ki. Az elővizsgálat ezen ügyben a nagybecsekereki törvényszék által vezetett, és Kozma állami főügyész és Löw Tobias főügyész helyettes utazásai Dél-Magyarországba azon célból történtek, hogy az az ügyre vonatkozó szükségese anyagot a vizsgálat bíróságának rendelkezésére bocsássák. — Már kétféle elzét elrendelte a nagybecsekereki törvényszék. Joannovics Kornél elfogatását, s ugyanezen ügyben vált szükségessé a fenytő vizsgálat megindítása és az elfogatási parancs Miletics ellen is. Az illető törvényszéki végzés é hó 4-n déli 1 órakor hozatott a főügyész és a vizsgálóbíró egybehangoz indítványa alapján a nagybecsekereki törvényszék által, és ugyanazon nap éjelen Ujvideken végre is hajtatott.

Az említett törvényszéki végzés indoklásában behatólag kimutatott, hogy az elfogatandó vádlott dr. Miletics — képviselői immunitása az országgyűlés elnapolása ideje alatt — nem vétethetett

figyelembe. Miletics elfogatásánál szó sincs — mint a „B. Corr.” írta — a „Zasztava”-ban megjelent cikk miatti sajtóperrel, melyben az oroszokat felhívja, hogy Sándor, Oroszország czárját öljék meg; hisz a nagybecsekereki törvényszék sajtó ügyekben nem is bír illetőséggel.

Az uvidéki helyi viszonyok és közcsend fenntartása érdeke miatt rendelte el az állam-főügyész, hogy vádlott dr. Miletics Budapestre vitessék át, és ma este várják a budapesti fenytő törvényszék vizsgálati foglali helyiségében.

A fenytő vizsgálat ez ügyben valószínűleg a budapesti fenytő törvényszék fog átruháztatni. A mi a magyar minisztertanácsot illeti, ez csak annyiban foglalkozott ez ügygel, hogy elhatározta a törvényszéki eljárásra, mely eddig is a rendes módon folyt le, a legkisebb befolyást sem gyakoroln.

Megemlítjük még itt, hogy Polit képviselő Ujvidekéről a következő táviratot küldte ez alkalomból Gyhcy Kálmánhoz, mint a képviselőház elnökéhez Karlsbadba:

„Miletics képr. társ ma éjeli katonai fedezet alatt elfogatott. E miatt táviratban az igazságügyminiszternek. Minthogy a fenytőrésnek semmi nyoma sem forog fenn, a képr. immunitás a legdurvábban megsértettet. Én a kollega részére felhívom a törvény hatalmát. Sajnálom, hogy e tény által Magyarország a civilizált államok sorából kitöröltetett.”

Ma este 7 óra 42 perczkor érkezett meg Bázisról Budapestre a vonat, mely Mileticset hozta. A waggonnal a kiszálláskor két rendbirtos várta őt, kik midőn Miletics kilépett, felre állottak. A fogoly után közvetlenül a pancsovai kapitány (magas, erőteljes 50—55 éves férfi) lépett ki s Miletics balján haladt; utának három lépésnyi távolban három szuronyos baka jött. Miletics a nagy néptömeget közt, felötölve karján, komoly, nyugodt, kissé fáradt arcczal haladt előre. A pályaudvarban egy zárt kétfogatu kocsiha ült, balján a pancsovai kapitány s előttük az elebb említett két biztosok egyike foglalt helyet, a másik pedig kün a bakon s kocsis mellett. A három baka nyilt két fogatu kocsiban 10—12 lépésnyi távolban kísérté Miletics fogatát. — Általában, — lehet mondani, — hogy minden feltűnőség kerültetett. — A pályaudvarban több rendőr volt látható, kik csak akkor léptek elő, midőn a nagy tolongás közt rendet kellett csinálni. Zajt sőt hangot sem lehetett hallani, mindenki némán igyekezett a foglyot megpillantani. Mileticset a budavári Fortuna-fele épületbe szállították, hol számára még ma reggel egy szobát tisztességesen berendeztek. (M. Híradó.)

Budapest, július 6.

A háboru, mely a társaságság közeléből összes érdekeinket érinti és lázas feszültségben tartja a közvéleményt, természetesen minden más kérdés lezserított a napirendről. Csak a kormánykörök gondolkoznak másképp. Ugy látszik, hogy rájuk néve a keleti harc egy szerencsés véletlen fordulatával bir, melyet hatalmuk biztosítása kizsákmányolói föbb gondjuk, mint maga a külügyi helyzet, melyhez a remek minta-alkotmány kegyelméből szavuk sincs. Majd végzik helyett és nélkülük a vérték és jövőnk felett elhatározó befolyással bíró politikát Bécsben az orosz félhivatalos sajtó által egekig magasztalt Albrecht főherczg akaratára szerint, így legalább ők teljes erejükből rajta lehetnek, hogy a Magyarországra vezetés kiegyezést nagy sebbel-lobbal részleteiben is megkössék.

Midőn az elvi megállapodásokról volt szó, a kormány azzal mentegette az elfogadást, hogy a monarchának szüksége van teljes erejére a keleti eseményekkel szemköt. Időközben aztán csakugyan válságossá is lették a zavarok, miből józanul azt következtethetn mindenki, hogy e kérdésekkel annál kevésbé fogják boldogítani a két állam igazlans hangulatát, mert a külügyi politika irányára felől sincs tájékozva a világ, s így nem lehet tudni, vajjon hová dobjuk anyagi érdekeinket a keleti kérdés végleges lezajlása előtt. Nemcsak hazafiás, hanem merőben a legegyszerűbb politika tekintetei is azt követelik volna a magyar kormánytól, hogy az események rohamos válságával szemben Magyarország életkérdései, a harci fegyverek ropogása közt, a béke napjaiban nyerjék megoldásukat, mégha ugyanazon szemleiben történik is a megoldás, mint ezt Tisza Kálmán tette. Hja! de Tisza Kálmán urunk első sajtó becses enje és több gondot fordít saját hatalmi állására, mint hazára, államra, népre, mindenne. — Ő minden eshetőséggel szemköt biztositani akarja már most iszonyu művének a győzelmet, és a keleti háborut olyba tekint, mely az ő uralmára hajtja a vizet. Siettet az alkudozásokat, hogy a közvélemény elfoglaltságának idejében halászhossan a zavarosban. És azon az uton, melyen a szédelőg elindult, nem fog visszariadni attól sem, hogy ősszel amny futtában keresztülhajtja az egységet, azzal indokolva e lépést, hogy a háboru miatt szükséges a megegyezés. Ha béke van, akkor a nemzetközi helyzet kedvezőtlen állása az ok, mely az opportunitás hazafiatlan politikusaival megzavartat mindent; ha háboru van, akkor meg a nemzetközi bonyodalom az ok, mely szavazásra bírja őket. Szóval minden körülmények közt házjuk az ok, mely a röviddebb huzatjék és nemzetök, melynek érdekeit elurálja.

Hozzá fogunk szólni legközelebb a kérdéshez: vajjon van-e ok, tanácsos-e egyáltalán, hogy Magyarország népe fozze meg minden viszonyok közt az árt, mely a monarchiára akár a békés, akár a háborus viszonyokból háramlik. Hozzá fogunk szó-

lani különösen azon szempontból, helyén van-e, hogy magyar államférfi, ha legparányibb hazaszeretet és nemzeti becsületérzés lakik keblében, oly fenyegető jelenségekkel szemköt, minők külügyi politikánkat napról napra aggodalmasabb irányba terelik, a kiegyezés keresztülhajtását tartsa első feladatának. Hozzá fogunk szólni már csak azért is, mert ez ut ellen határozottan ellenséges állást kell elfoglalni a magyar nemzetnek, és ha követik tovább is, ott kell kezdeni az izgatást ellenük a hol elhagytuk, sőt jöhet idő, felülkerülhet oly jelenség, a midőn ez irány merénynek majd belyegeznünk és olyan gyausat megátmadunk, a mely csak Magyarország áruólól származhatik és semmi esetre sem a nemzeti kormány feladataiban gyökerezik.

Jegyezsek meg ezt jól maguknak kormányunk lelketne! Addig is ajánljuk figyelmükbe a „Pesti Napló” mai fejtegetését, melyeket aláírunk és a következő kivonatban adunk mi is:

„A két kormány közt — úgy látszik — teljes egyetértés létezik a bécsi pactum megcsöitése körül kövendő eljárásra néve. Ertjük is, hogy milyhet mind a két kormány megegyezett az alkuban, mind egyének érdeke, hogy ez nemel simában, vagy legalább minél biztosabban haladhasson át a parlament forumain. Pedig az késztetelen, hogy az ősszel vagy a fegyveres, vagy a diplomatiai harc meg elődntelen lesz; és ha a a elsőben nem találunk is részt venni, a másodikban minden esetre nevezetes szerepünk lesz. És mert a háboru megszüntetésére célzó értekezlet nem ritkán egy új és még nagyobb háboru előkészítője lehet: természetes, hogy a kormány és az országgyűlés irányadó embereinek figyelmét a diplomatiai intervenció és békítés csak annyira mekötí, mint akár a véres küzdelem.”

Helyes, idomos-e akkor a törvényhozástól azt kívánni, hogy behatólag foglalkozzék oly előzetes-tesekkel, melyek sok eddig ismeretlen részleteket tartalmaznak, és az ország anyagi gyarapodására egy évtizedre terjedőleg kihatnak? Szabad-e a kormányt oly rendkívüli nyomást gyakorolni a törvényhozás tagjaira, hogy szavazatukat kéri egy Ausztriával fenforgó alkorról, mikor a külpolitikai helyzet azt parancsolja, hogy minden ritát mellőzve elfojtsunk minden panaszt és igényt szövetséges társunk iránt?

De nincs is szükség arra, hogy ezen igen nyomós tekintetek ellenére eröszakolja a két kormány a bécsi alkut megerősítést. A vámszövetség fel van ugyan mondva s ez év vége felé valami elhatározásnak be kellene következni vagy az őnálól, vagy a közös vánterület alapján. Ámde föl van mondva az angol és az orosz kereskedelmi szerződés is, és az utóbbit meghosszabbították egy egész évre, valamint meghosszabbíthatnának más is szerződéseket, ha lejártnak előbb bekövetkeznék, mint megújításuk rendezhető lenne. Ugyanez áll a magyar-osztrák vámszövetségről. Inkább hosszabbíttassék meg egy fél évre a provizorium, semhogy tíz évre rozslal alkottassék meg.”

A háboru.

A vérengzések a csatatéren pillanatról pillanatra nagyobb mérvet öltenek. A törökök és szerbek vereségének híret felváltva hozza a távirat. Lapunk tegnapi kimerítő tudósításokat hozott török forrásból a két jelentékeny ütközetről, mely Bjelina mellett és a Stubi síkságon folyt s a törökök nagy győzelmével végződött. Míg ma szerb forrásból azt a hírt veszzük, hogy Bjelinaát, mely porig leégett, a szerbek két napig tartó heves csatá után hatalmukba kerítették és a törökök rohamra Zaicár ellen visszaverték, mely alkullommal a törökök nagy vereséget szenvedtek.

A szerbek lényeges vereségről tesz tanúságot az a hír is, mely pedig Belgrádból jött, hogy a kórházak túltömöttsége miatt a Drina-hadsereg sok sebesültje Belgrádba hozatott.

A csatatérről érkezett hírek mellett azonban ma más nagy érdekű híreket is regisztrálhatunk. Először azt, hogy az orosz hadsereg fenyegető mozdulatot tett. Az éjeli érkezett idevonatkozó sürgöny így szól: A „Dzennik” sürgönye szerint tegnapelőtt Luckba egy 50,000 főnyi orosz hadosztály érkezett teljes tüzérséggel együtt. 40 vasuti kocsi is érkezett kozákokkal, kik azonnal megcsöították a zitomiercz-radzivilov vasutvonal állomásait. (E vonal Brodyn át Lembergbe vezet. Radzivilov az első orosz vasuti állomás a galicziai határon tul. Ettől nem messze van északra Luck, szintén vasuti állomás. Így hát Oroszország egy tekintélyes haderőt vetett az osztrák határra.)

Másodsor azt, hogy a dunagőzhajótársaság „Tisza” nevű gőzöst tegnap reggel 4 órakor a szerbek Orsova és Kladova között megtámadták a gőzvevrekkel lövöldöztek. Ez alkalommal a gőzök kémeény átlýugattattott s a fődélzetet tetemesb kár történt. A hajó kénytelen volt Orsovánál kikötöni. Hogy az utazók között volt a rémulés és izgatottság, azt képzelné lehet. A szerbek részéről a Duna hosszában számos telep állítatott fel, melyek közül mindegyik két ágyuval is megvan erősitve.

Harmaidik az, hogy a kelet több pontján lázadás kitörésétől lehet tartani minden pillanatban. Először is jelentik, hogy Kréta szigetén lázadás tört ki. Ezt a bécsi török követség megczófolja nygvan, de hozzátesszi, hogy a triesti görög forradalmi biztomány misszáriusokat küldött a szigetre, de azok működése

KÖZLEKEDÉS

Osztrák-államvaspálya.

GYORSVONATOK.

Budapest - Bécs. Budapest ind. 7.50 r. Ersekujvár ind. 10.33 r. Pozsony ind. 12.58 d. Bécs ér. 1.48 d.

SZEMÉLYVONATOK.

Bécs - Budapest. Bécs ind. 8.36 r. 8.30 e. Pozsony ind. 11.05 r. 11.08 e. Ersekujvár ind. 12.44 r. 12.47 e.

Bécs - Ujváros. Bécs ind. 7.48 r. 7.48 e. Győr ind. 11.56 d. 11.56 e. Ujváros ind. 2.21 d. 2.21 e.

Orovicza - Steyerdorf és vissza.

Tótmegegy - Surány és vissza.

Magyar királyi államvasutak.

Budapest - Lencses - Rutka. Budapest ind. 2.55 d. 2.55 e. Rutka ind. 4.59 d. 4.59 e.

Rutka - Lencses - Budapest.

Rutka ind. 12.29 e. 4.29 d. Zólyom ind. 4.17 r. 9.43 e. 6.22 r.

Zólyom - Besztercebánya és vissza.

Zólyom ind. 10.10 e. Beszterceb. ind. 8. e. Beszterceb. ind. 10.34 e. Sziáics ind. 8.48 e.

Gyöngyös - Vámos-Györk.

Füzes-Abony - Eger.

Eger - Füzes-Abony.

Eger ind. 9.50 d. e. 11.42 e. Füzes-Abony ind. 10.35 d. e. 12.27 e.

Hatvan - Szolnok.

Hatvan ind. 5.28 d. u. Jászberény ind. 6.55 d. u. Szolnok ér. 9.16 e.

Szolnok - Hatvan.

Szolnok ind. 5.05 r. Jászberény ind. 7.32 r. Hatvan ér. 8.45 r.

Barcs - Kanizsa.

Székesfehérvár - Ujváros.

Ujváros - Székesfehérvár.

Ujváros ind. 2.38 d. u. 11.33 e. Székesfehérvár ér. 6.33 d. u. 4.12 r.

Zágráb - Károlyváros.

Zágráb ind. 9.55 d. e. 8.45 e. Károlyváros ind. 5.10 r. 3.40 d. u.

Károlyváros - Zágráb.

Károlyváros ind. 10.56 d. 3.04 d. u. Zágráb ér. 7.05 r. 5.30 d. u.

Nagyvárad - Püspök-Ladány.

Budapest - Arad - Temesvár.

Budapest - Arad - Temesvár.

Budapest ind. 7.30 r. 6.03 e. Arad ind. 10.21 d. e. 9.11 e.

Arad - Budapest.

Arad ind. 11.17 d. u. 11.49 e. Szolnok ind. 2.00 d. u. 4.21 e.

Vágölygyi vaspálya.

Pozsony - Nagyszombat. Pozsony ind. 7.30 r. 6.20 e. Nagyszombat ind. 9.12 d. e. 8.42 e.

Munkács - Batyu.

Székelykeresztúr - Kassa.

Kassa - Sátoralja-Ujhely.

Kassa ind. 1.31 d. u. 1.15 e. Sátoralja-Ujhely ind. 8.30 r. 5. - du.

Ungvár - Gyulafehérvár.

Ungvár ind. 12.11 d. u. Csap ind. 1.80 d. u. Kisvárdra ind. 4.20 d. u.

Gyulafehérvár - Arad.

Gyulafehérvár ind. 10.15 d. u. - e. Arad ind. 4.04 d. u. 4.04 e.

Marosvásárhely - Kocsárd.

Kis-Kapu - Nagy-Szeben.

Nagy-Szeben - Kis-Kapu.

Nagy-Szeben ind. 7.19 e. 4.10 r. Kis-Kapu ind. 9.04 e. 5.55 r.

Tövis - Gyulafehérvár.

Tövis ind. 6.25 r. 11.45 d. Gy-Feh. ind. 7.03 r. 12.23 d.

Gyulafehérvár - Tövis.

Gy-Feh. ind. 8.07 e. 3.20 r. Tövis ér. 8.45 e. 3.58 r.

Grács - Székesfehérvár.

Győr - Kiszéll.

Kiszéll - Győr.

Győr ind. 9.50 r. 5.40 d. Kiszéll ind. 11.20 d. 7.56 d.

Kassa-oderbergi vasút.

Kassa - Oderberg. Kassa ind. 12.54 d. 10.24 e. Iglo ind. 4.52 d. u. 2.36 e.

Alsó-fiumei vaspálya.

Nagyvárad - Eszék. Nagyvárad ind. 5.17 d. u. 9.23 d. e. Eszék ind. 8.40 e. 2.45 d. u.

Első erdélyi vaspálya.

Arad - Gyulafehérvár. Arad ind. 6.29 r. 4.25 du. Gy-Feh. ind. 10.07 r. 8.13 e.

Magyar északkeleti vasút.

Szerencs - M.-Sziget. Szerencs ind. 9.35 d. e. 4.50 du. M.-Sziget ind. 1.49 du. 5.44 du.

Magyar keleti vasút.

Nagyvárad - Kolozsvár - Brassó. Nagyvárad ind. 5.27 d. u. 6.18 r.

Magyar nyugoti vasút.

Székesfehérvár - Grács. Székesfehérvár ind. 9.27 r. Veszprém ind. 1.40 e. 11.31 d.

VODIANER F.

nyomdatulajdonos kiadásában Budapesten (IV. megyeháztér 9.) megjelent, és itt mint minden könyvkereskedésben kapható hivatalos kiadásban:

Az 1875. évi összes

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK-TÁRA,

Országos Törvénytar füze 4 frt 40 kr.

Törvények Gyűjteménye 8-dr füze 2 frt 80 kr. diszkötésben 3 „ 80 „

Törvények Gyűjteménye zsebkidásban füze 3 frt. diszkötésben 4 „

Távürgöny!

A 2031. sorz. 55. számú hitelsorsjegyre esett 40,000 forintnyi uyereményt ismét az általunk kiadott sorsjegytársulatok egyike nyerte s azonnal kifizettetik.

Nyitray és Tarsa,

Olcsó és tartós! TEMESVÁRI MANÓ cipőgyára, Budapest, király-utca 1. sz. ajánlja

- Főzős topánok Brunellből fényezéses hegygyel, szép tűzéssel 2 frt 70 kr. Főzős topánok erős bőrből fényezéses hegygyel, szegezzel és csavarral ellátva, kettős talppal gyakori használatra és esős időre 2 frt 80 kr.

A t. cz. mezőgazdák szíves figyelmébe ajánljuk LAMPÉL RÓBERT-féle könyvkereskedésben, BUDAPESTEN, várói-utca 12. szám, kapható következő

- Balogh P. A komló-termelés. 1 frt 20 kr. Bechstein Lajos Eduárd. Arany-kincstár vagy a gazdaság forrása. 1 frt. Bedő Albert. Erdő-ör, vagy az erdészet alapvonalai kérdésekben és feleletekben. 3 frt.

LAMPEL R. könyvkiadó - hivatalában (Budapest, várói-utca 12. sz.)

rendkívül leszállított olcsó áron kaphatók:

MEGYEI ALKOTMÁNYOS MOZGALMAK. ADATOK TÖRTÉNELMÜNKHEZ, 1860. okt. 20-kától, 1861. apr. 2-káig mint a NEMZETGYŰLÉS MEGNYITÁSA NAPJÁIG. Ázelőtt 2 frt 60 kr. - Most csak 1 frt 20 kr.

DERŰ ÉS BORU. REGÉNY. Irtta VAHOT SÁNDORNÉ. CSAPÓ Mária. Kiadták TÓTH LÓRINCZ és VAHOT IMRE. I. és II. kötet, füze eddig 1 frt 20 kr., most csak 60 kr.

TRÉFÁS VERSEK GYŰJTEMÉNYE. A magyar költészetből összeszedte ZILAHY KÁROLY. Füze 260 oldal. Ára azelőtt 40 kr. - Most csak 20 kr.

Lewald Fanni LEVELEI a nők munkaképesítéséről. Fordította Révay Sándor. azelőtt 1 frt 20 kr., most csak 30 kr.